

[Bay.]

give om dette område vil vi i hvert fald ikke.

Jeg skal slutte med, som jeg har gjort ved tidligere lejlighed, at opfordre socialistisk folkeparti til at tage navneforandring; det kan nemlig gøres uden at forandre forbogstaverne. Så har vi deres sande og rette ansigt, der afspejler sig igennem alle bemærkningerne til lovforslaget: i stedet for socialistisk folkeparti bør det hedde statsansatte funktionærer. Så passer navnet bedre.

Ingomar Petersen (RV):

Jeg kan ikke undlade at sige til hr. Bay, at den sidste bemærkning om socialistisk folkeparti finder jeg faktisk for billig fra denne høje talerstol.

Om det foreliggende forslag har det radikale venstre følgende bemærkninger. Helt at lade arbejdsformidlingen overgå til fagbevægelsen ville vel nok være betænkeligt, men at lokale fagforeninger i visse tilfælde kan have et bedre kendskab til de arbejdslediges kvalifikationer og muligheder for at bestride et bestemt arbejdsområde, er ikke utænkeligt. Skulle man drøfte, om der var mulighed for, at nogle opgaver ved anvisning af arbejdskraft i et nærmere samarbejde med arbejdsformidlingen kunne varetages af fagforeningerne, var det måske et spørgsmål, om man ikke burde overveje til gengæld at flytte arbejdsløsheds-kasserne fra fagforeningerne.

Mig bekendt er det kun Sverige og Danmark, som ikke har én samfundsarbejdsløsheds-kasse. Alle andre steder i Europa har man arbejdsløsheds-kasserne på et helt andet plan på samfundets side, kun i Danmark og Sverige har vi den ordening med disse såkaldte private arbejdsløsheds-kasser.

Det er det radikale venstres hovedsynspunkt, at vi i Danmark må nå frem til at have en landsomfattende arbejdsløshedsforsikring, én arbejdsløsheds-kasse for alle borgere, såvel arbejdere og funktionærer som selvstændige. Det er efter vor opfattelse ikke rimeligt, at borgerne for at kunne blive arbejdsløshedsforsikrede i alt overvejende grad skal være mere eller mindre tvunget til at indmelde sig i en eller anden fagforening. Vi er i vor indstilling imod foreningstvung, ikke mindst på dette område.

Jeg er naturligvis godt klar over, at det ikke just er disse tanker, hr. Henning Philipsen har gjort sig med det foreliggende forslag. At ændre loven således, at de arbejds-søgende ikke er pligtige til at modtage anvist arbejde, på de af socialistisk folkeparti stillede præmisser kan vi ikke tilslutte os. Det vil efter vor opfattelse totalt forhindre bevægeligheden på arbejdsmarkedet, som et moderne industrisamfund ikke kan undvære. Det vil være til stor skade for erhvervslivet og også til skade for de arbejdssøgende, som vil blive forhindret i i visse tilfælde at tage et arbejde, som de måske gerne ville have, og det er også et spørgsmål, om den nuværende måde, det administreres på, ikke i visse tilfælde kan forhindre folk, som godt ville have et arbejde, i at få det. Det er nu engang ikke alle i dette samfund, som alene ser på lønnens størrelse; der er også nogle, som i en vanskelig situation ville tage et arbejde til en lidt mindre løn et sted, hvor arbejdsklimaet og trivselen på arbejdspladsen måske passede den pågældende bedre.

Burgdorf (KF):

Det konservative folkeparti må konstatere, at vi ikke kan gå ind for dette forslag, hverken for punkt 1 eller punkt 2.

Det første punkt, hvorefter arbejdsformidlingen skulle gå over til arbejdsløsheds-kasserne igen, har jeg nok hørt en masse snak om, men jeg har aldrig hørt nogen fornuftige argumenter, som pegede på, at det ville være rimeligt, så det må vi afvise.

Hvad angår det næste punkt med underpunkterne a, b, c og d, har vi heller ikke fået noget virkelig håndgribeligt bevis på, at her er noget, der er galt. Jeg mener, det er et socialistisk forslag fra SF's side, og det må vi afvise.

Poul H. Møller (KrF):

Vores sædvanlige ordfører i denne sag er desværre forhindret i at være til stede, hvorfor jeg på kristeligt folkepartis vegne ganske kort skal udtale, at vi ikke kan gå ind for dette forslag, som jo har været fremsat tidligere, idet vi mener, at selve sigtet med oprettelsen af arbejdsformidlingskontorerne ville blive totalt ændret herved. Jeg skal blot henvise til, hvad vi sagde ved tidligere lejlighed; vi har altså ikke ændret standpunkt til forslaget.